

Richmond, Va., News Leader, Apr. 18, 1958

FLYER'S FRIEND

Dutch Visitor Looks Back to War

By JACKIE HUDGINS

A Dutch woman who used to call the Russians "tovarich" is visiting here.

But she is not a Red spy. She never was a Red spy. Her only subversive activity was during World War II when she channeled Allied flyers from where they were shot down in Belgium to safety in England.

Then when the war was over, Miss Charlotte Ambach praised the Russian soldiers who liberated her from the German prison in Cottbus 22 days before she was to have been executed.

CHANGED MIND

Now, however, with all that 13 years behind her, she has changed her mind about the Russians.

"I can no longer call them 'comrade' after what they have done to Europe," she said over a cup of coffee with her Richmond friend, Edward Wallerstein.

She met him on the Dutch liner, Veendam six years ago—but to start from the beginning:

In March, 1942, Edouard Cleeren, a friend of Miss Ambach's brother-in-law, enlisted her family's help in smuggling the English and American flyers to England.

So her mother, brother and fiance all joined the Belgian war effort and quietly turned their house into a refuge for the Allies.

"The farmers would watch to see where the planes crashed or where parachutes landed, go to the scene and lead the survivors to homes

of persons all over Belgium who were known to be sympathetic to the Allies," she said as though repeating a familiar fairy tale.

In her family's house, for example, the flyer would be fed, clad in inconspicuous clothed and led to a secret address in Brussels.

Other underground workers would take them on to France, Spain and finally to England.

"Usually our part took just a day or so, but once an American who had been injured in the crash and was suffering from a stomach hemorrhage came to our house," she said. "First, I had to find a doctor who could and would treat him; then find a blood donor. He was there for weeks."

The pattern was always the same, she said, speed and safety to England, but each case was different.

"So different that I could write a book," she said carelessly. One of the women in the underground did.

Henrietta Roosenburg's "The Walls Came Tumbling Down" was published last year about the same type of activity Miss Ambach is content just to talk about.

PRISON FRIENDS

She met Miss Roosenburg once or twice while they were smuggling flyers out, and then they became friends in prison together.

Miss Roosenburg and Miss Ambach and her family were transported from prison to prison together before they were finally tried and sen-

tenced to death. Only Miss Ambach's fiance was executed before the armistice.

"My family and I returned to our home in good health and eventually Henrietta came to the United States to work for Time and Life magazines," she said.

Before her story was printed in book form, it appeared as a serial in "The New Yorker" magazine.

MENTIONED IN BOOK

"I am mentioned in the book only as a fellow underground worker," Miss Ambach said modestly.

Now she modestly follows a career in social work in The Hague.

"When the war was over I wanted to enter nursing, but my health would not permit it," she said. "In my work now I help the disabled to learn occupations they can follow even though they are handicapped."

She probably will continue her social work when she returns June 12 from her 51-month stay in this country.

Her first visit to the United States was in December, 1951, as a tourist and it was on the return trip that she met Wallerstein.

"It was a slow voyage and there were only 20 first class passengers on board," she said. "So all of us got to be good friends by the time we got across."

They have been corresponding for six years. Hence when she planned another trip here—this time to Montana to visit her brother—he invited her to Richmond to see a Virginia springtime.

NIEUWE HAAGSCHE COURANT

STAD

Mej. E. Ch. W. Ambach uit Scheveningen kreeg vier onderscheidingen

(Van een onzer verslaggevers)

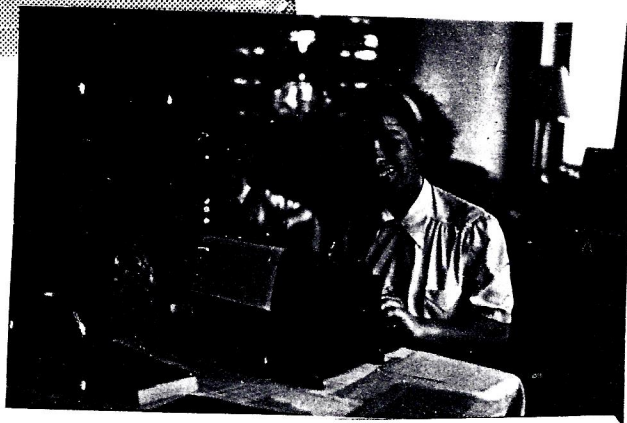
DE Belgische militaire attaché in Den Haag, kolonel R. Hullebroeck, heeft gisteren op de Belgische ambassade aan mejuffrouw E. Ch. W. Ambach (Nieuwe Parklaan 70) vier Belgische erekenen uitgereikt: het ridderkruis in de orde van Leopold II met palm, het oorlogskruis 1940 met palm, de verzetsmedaille en de herinneringsmedaille 1940-1945.

Zij kreeg deze erekenen voor het vele verzetswerk in België, dat zij tijdens de tweede wereldoorlog heeft gedaan. Zij belastte zich speciaal met de evacuatie van de Engelse piloten en met de inlichtingendienst. Mejuffrouw Ambach, die Nederland-

se van geboorte is en nu sinds anderhalf jaar in Scheveningen woont, heeft niet de gehele oorlog in het verzet kunnen werken. In november 1943 werd zij door de Duitsers gevangen genomen, ter dood veroordeeld en op transport gesteld naar Waldheim in Saksen.

Na vele ontberingen werd zij daar op 6 mei 1944 door de Russen bevrijd.

Mej. G. Gh. W. Ambach uit Scheveningen kreeg vier onderscheidingen

De Belgische militaire attaché in Den Haag, kolonel R. Hullebroeck, heeft onlangs op de Belgische ambassade aan mejuffrouw E. Ch. W. Ambach (Nieuwe Parklaan 70) vier Belgische eretekenen uitgereikt: het ridderkruis in de orde van Leopold II met palm, het oorlogskruis 1940 met palm, de verzetsmedaille en de herinneringsmedaille 1940—1945.

Zij kreeg deze eretekenen voor het vele verzetswerk in België, dat zij tijdens de Tweede Wereldoorlog heeft gedaan. Zij belaste zich speciaal met de evacuatie van de Engelse piloten en met de inlichtingendienst. Mejuffrouw Ambach die Nederlandse van geboorte is en nu sinds anderhalf jaar in Scheveningen woont, heeft niet de gehele oorlog in het verzet kunnen werken. In november 1943 werd zij door de Duitsers gevangengenomen, ter dood veroordeeld en op transport gesteld naar Waldheim in Saksen.

Na vele ontberingen werd zij daar op 6 mei 1944 door de Russen bevrijd.

Tot zover het bericht, dat wij in de Nederlandse pers aantreffen.

De Belgische regering heeft op dit terrein altijd een goed voorbeeld gegeven.

De Nederlanders, die hun verzetswerk in België hebben verricht of ten gunste van België, worden naar behoren met onderscheidingen beloond.

De Nederlandse regering neemt dit standpunt niet in en heeft na heel wat onderhandelingen en na een staatscommissie te hebben benoemd, die een gunstig rapport uitbracht, zich weinig van dit rapport aangetrokken en is niet verder gegaan dan aan onze vereniging het recht te verlenen om zelf voor eigen rekening een of ander kruis van verdienste beschikbaar te stellen, terwijl de regering dan bereid was om na een verklaring onzerzijds de uitreiking te doen geschieden met machtiging van de minister van oorlog. Dit zou dan een erkenning zijn geworden van Expogé, inplaats van de regering, terwijl de betrokkenen, die hiervoor met recht in aanmerking konden komen, zelf ook de versierselen hadden moeten betalen.

België doet het goed, trouwens ook Frankrijk, Engeland, Noorwegen en Luxemburg. De Nederlandse regering is afwijzend gebleven, althans tot nu toe, mogelijk dat echter de nieuwe regering, die na de verkiezing wordt samengesteld, bereid gevonden zal worden een ander standpunt in te nemen.

Nieuwe uitbarsting van geweld in Colombia

Er is bericht binnengekomen van nieuwe vervolgingen in Colombia, waarbij tenminste 11 geestelijken het leven hebben gelaten en een missionaris ernstig werd geslagen.

Op 2 oktober werd een jongeman vermoord, toen hij terug kwam van een evangelisatie-samenkomst in de omgeving van Sevilla. Tegenstanders hebben zijn keel doorgesneden, daar zij hem aanzagen voor een Luthers dominee van een of andere plaats in Colombia.

Zeven geestelijken werden gedood in de omgeving van Sevilla in de avond van de 4e oktober, toen 18 gewapende mannen het huis van een Luthers predikant aanvielen.

Op 17 oktober om 10.30 's avonds werd een groep van 6 evangelisten aangevallen te Guamal, in de provincie El Meta. Onder hen bevond zich mr. J. A. de Gruyter, een missionaris in dienst van de Wereld Evangelisatie Kruistocht. De groep kwam terug van een evangelisatie-bijeenkomst. Toen zij door de hoofdstraat van Guamal liepen, werden zij door twee politie-agenten aangeklampt en er van beschuldigd, niet in God of de Heilige Maagd te geloven. Een van de Colombiaanse gelovigen zei: „Wij geloven wel degelijk in God en de Heilige Maagd is de Moeder van onze Heer en Verlosser, Jezus Christus”.

Schedelbreuk.

Desondanks begon de politie hen te slaan. Mr. De Gruyter werd het eerst getroffen en kreeg een hevige slag op het hoofd. Hij verloor niet geheel het bewustzijn en was in staat dekking te zoeken in een dichtbijzijnd bananen-bosje.

Daar bleef hij hevig bloedend liggen, terwijl hij tevens bloed opgaf, tot vijf uur in de ochtend. Toen mr. De Gruyter later te Bogotá geröntgend werd, ontdekte men een dubbele schedelbreuk.

Twee weken vóór dit incident was mr. De Gruyter naar een ander deel van El Meta geweest, waar in geen tijden een missionaris was geweest. Hij constateerde toen, dat minstens 11 leden van de kleine evangelisatie-groep in die tussentijd vermoord waren. De lichamen waren verminkt en het publiek getoond als waarschuwing voor de gemeenschap.

Rapporten, die van andere zijde werden ontvangen, wijzen er op, dat een nieuwe golf van terreur in Colombia begonnen schijnt te zijn.

JOHN SAVAGE.

Sowjet-Unie steunt de nieuwe conventie tegen dwangarbeid

De Sowjet-Unie heeft verklaard, dat zij voorstellen voor een nieuwe conventie tegen dwangarbeid zal steunen. De conventie van 1930 wordt als verouderd beschouwd. Volgens de Sowjet-Unie dient de kern van de nieuwe conventie aldus te luiden: „Ieder lid van de internationale arbeidsorganisatie, die deze conventie ratificeert, neemt op zich om zo snel als de wetgeving in het betrokken land zulks toelaat, alle vormen van dwangarbeid — hetzij openlijke of verkapte — te verbieden en om maatregelen te treffen tot een snelle en feitelijke opzegging van dwangarbeid”.

Zou het werkelijk zover komen dat Rusland de miljoenen slachtoffers onttrekt aan dwangarbeid? Wij hopen het van harte. Als we nu ook maar mogen komen om de slachtoffers te verhoren.

ASPIRANT-LEDEN

Afd. 's-GRAVENHAGE:

1. Mej. E. G. Bartels, de Ruyterstraat 82, Den Haag.

Afd. GRONINGEN:

2. D. de Vrieze, Hoofdweg A 207, Bellingwolde (Gr.).

Afd. HAARLEM:

3. E. Ehlers, Gasthuisstraat 3 A zw, Haarlem.

Afd. LEIDEN:

4. Prof. mr. J. M. van Bemmelen (oud-lid 1946-'48).

Afd. ROTTERDAM:

5. J. Hendriks, Amelandesplein 40a, Rotterdam-Z.

6. L. A. Sieliakuns, van Weelstraat 9a, Rotterdam-W. 1 (was reeds eerder lid).

7. Mevrouw A. Sieliakuns, idem (donatrice).

Afgewezen

In ons nummer van februari onder rubriek Ballotage-candidaatleden, kwam ook voor A. H. Tiesinga, waartegen terecht is geprotesteerd. De kandidaat donateur is afgewezen!

Dit is nu het voordeel van het publiceren der geballoteerde leden en donateurs.

*Maandblad, Antwerpen
"Jrg. no 3. Maand 1956.*

News Clippings About Charlotte Ambach—
Summary by Marinus Bokelman,
Jan. 2008

On the occasion of the visit of 50 Belgian and 20 Luxembourg war invalids, the Ambassador of Belgium and Baroness F.X. van der Straten gave a reception at their home. Baron Van der Straten and the Luxemburg Ambassador J.P. Kremer welcomed the war invalids in a short welcoming speech after which the Belgian Ambassador gave Miss Elsie M.N. Ambach, who, during the occupation, was part of an underground Resistance organization, the following decorations:

The Knight Cross of the Order of Leopold II with Palm
The War Cross with Palm
The Resistance Medal of 1940-1945
The Memorial Medal of 1940-1945 with Crossed Sabers

The decorations were given to her by the Belgian Military Attaché of The Hague, Col. L. Hullebroeck.

S. Strikwerda,
van de firma korte referaten zu-
len houden.

VIER BELGISCHE ONDERSCHIEDINGEN

Voor mej. E. Ambach

De Belgische militaire attaché in Den Haag, kolonel Hullebroeck heeft gisteren aan mej. E. Ambach, wonende te Scheveningen, vier Belgische eretekens uitgereikt, die haar toegekend werden wegens haar verzetswerk in België tijdens de tweede wereldoorlog.

Zij ontving het ridderkruis in de orde van Leopold II met palm, het oorlogskruis 1940 met palm, de medaille van de weerstand en de herinneringsmedaille 1940-'45.

De Altona-Loosdrecht Film

2:
r
v
d
v
t
r

de wederzijdse betrekkingen, die van 4 tot 8 mei te Wenen zal worden gehouden, voorzitten.

— De Belgische militaire attaché te Den Haag, kolonel L. Hullebroeck, heeft gisteren aan mejuffrouw E. Ambach te Scheveningen vier Belgische onderscheidingen uitgereikt, die haar werden toegekend wegens verzetswerk in België tijdens de tweede wereldoorlog.

— De officier van justitie bij de Haarlemse rechtbank heeft een jaar gevangenisstraf en drie jaar ontzegging van de rijbevoegdheid geëist tegen de 53-jarige W. B. uit Haarlemmermeer, wie ten laste werd gelegd, dat hij, onder de invloed van sterke drank verkerend, getracht heeft met zijn auto een wachtmeester van de rijks politie omver te rijden. Aan het stoppen van deze wachtmeester zou hij niet voldaan hebben.

Oorlogsinvaliden in Den Haag

(Van een onzer verslaggevers)
„De deuren van ons huis staan altijd voor U open”. Dat zei gisteravond baron F. X. van der Straten, ambassadeur van België, bij de ontvangst van enige tientallen ernstige oorlogsgewonden uit België, Nederland en Luxemburg in de residentie van de ambassadeur te Den Haag.

Baron van der Straten en de ambassadeur van Luxemburg, de heer J. P. Kremer, heetten beiden de oorlogsinvaliden hartelijk welkom. Zij spraken tevens woorden van dank tot de organisatoren van deze tour door Nederland.

Tijdens deze ontvangst overhandigde de Belgische attaché, kolonel R. F. Hullebroeck, de onderscheidingen, behorende bij de verzetsmedaille 1940-1945 en de herinneringsmedaille 1940-1945 met de gekruiste sabels aan mej. Elise Ambach, die tijdens de bezettingsjaren voortreffelijk werk verrichtte door geallieerde piloten, die in de bezette gebieden waren neergeschoten naar Spanje te brengen. Slechts door een gelukkig toeval ontsnapte mej. Ambach, die in 1943 werd gearresteerd aan de dood.

Geruime tijd onderhielden Nederlanders, Belgen en Luxemburgers zich met elkaar, terwijl de echtgenoten van Belgische en Luxemburgse diplomaten met verversingen rondgingen.

Onder de aanwezigen bevonden zich o.a. de vertegenwoordiger van prins Bernhard, lt. ter zee 1e klasse W. van Rossem; vice-admiraal H. H. L. Pröpper, chef van de marinestaf; mr. F. J. Kranenburg, staatssecretaris van oorlog en lt.-gen. D. C. Buurman van Vreeden, garnizoenscommandant van Den Haag.

Belgische en Luxemburgse oorlogsinvaliden in Den Haag

Onderscheidingen voor Ned.
verzetsstrijdster

Ter gelegenheid van het bezoek aan Nederland van een vijftigtal Belgische en een twintigtal Luxemburgse oorlogsinvaliden, als gast van de stichting Moveo, hebben de ambassadeur van België en barones F. X. van der Straten-Wailliet gisteravond te hunnen huize een receptie gegeven. Baron van der Straten-Wailliet en de Luxemburgse ambassadeur J. P. Kremer heetten de oorlogsinvaliden in een korte toespraak welkom, waarna de Belgische ambassadeur aan de Nederlandse mej. Elise Ambach, die tijdens de bezetting deel uitmaakte van een ondergrondse verzetsorganisatie en deswege door de Duitsers ter dood werd veroordeeld, de onderscheiding van ridder in de Leopoldsoorde met palmen, het Oorlogskruis met palmen, de Verzetsmedaille 1940-1945 en de Herinneringsmedaille 1940-1945 met gekruiste sabels overhandigde. De onderscheidingen werden haar door de Belgische militaire attaché, kolonel R. F. Hullebroeck, opgespeld.

Onder de genodigden bevonden zich luitenant ter zee 1e kl. W. van Rossem, die Z.K.H. prins Bernhard vertegenwoordigde, de chef van de marinestaf vice-admiraal H. H. L. Pröpper, de staatssecretaris van Oorlog F. J. Kranenburg, de Nederlandse territoriale bevelhebber luitenant-generaal D. J. Buurman van Vreede, generaal-majoor F. C. Pahud de Mortanges, brigade-generaal W. Kist, commandant van het wapen der marechaussee, W. van Lanschot, voorzitter van de Bond van Nederlandse Militaire Oorlogsslachtoffers en A. Provis, voorzitter van de Belgische organisatie, die auto's ter beschikking stelt van oorlogsinvaliden, de voorzitter van de Belgische organisatie van invaliden Fischbach en de ondervoorzitter van Moveo J. W. Schotte.

De dames van het ambassadepersoneel en de echtgenoten der Belgische en Luxemburgse diplomaten gingen met verversingen rond en de oorlogsinvaliden en genodigden bleven nog geruime tijd in geanimeerde stemming bijeen. Hierna zaten de oorlogsinvaliden aan een officieel diner aan in de Witte Sociëteit.

Belgische en Luxemburgse oorlogsinvaliden in Den Haag

Onderscheidingen voor Ned.
verzetsstrijdster

Ter gelegenheid van het bezoek aan Nederland van een vijftigtal Belgische en een twintigtal Luxemburgse oorlogsinvaliden, als gast van de stichting Moveo, hebben de ambassadeur van België en barones F. X. van der Straten-Wailliet gisteravond te hunnen huize een receptie gegeven. Baron van der Straten-Wailliet en de Luxemburgse ambassadeur J. P. Kremer heetten de oorlogsinvaliden in een korte toespraak welkom, waarna de Belgische ambassadeur aan de Nederlandse mej. Elise Ambach, die tijdens de bezetting deel uitmaakte van een ondergrondse verzetsorganisatie en deswege door de Duitsers ter dood werd veroordeeld, de onderscheiding van ridder in de Leopoldsoorde met palmen, het Oorlogskruis met palmen, de Verzetsmedaille 1940-1945 en de Herinneringsmedaille 1940-1945 met gekruiste sabels overhandigde. De onderscheidingen werden haar door de Belgische militaire attaché, kolonel R. F. Hullebroeck, opgespeld.

Onder de genodigden bevonden zich luitenant ter zee 1e kl. W. van Rossem, die Z.K.H. prins Bernhard vertegenwoordigde, de chef van de marinestaf vice-admiraal H. H. L. Pröpper, de staatssecretaris van Oorlog F. J. Kranenburg, de Nederlandse territoriale bevelhebber luitenant-generaal D. J. Buurman van Vreede, generaal-majoor F. C. Pahud de Mortanges, brigade-generaal W. Kist, commandant van het wapen der marechaussee, W. van Lanschot, voorzitter van de Bond van Nederlandse Militaire Oorlogsslachtoffers en A. Provis, voorzitter van de Belgische organisatie, die auto's ter beschikking stelt van oorlogsinvaliden, de voorzitter van de Belgische organisatie van invaliden Fischbach en de ondervoorzitter van Moveo J. W. Schotte.

De dames van het ambassadepersoneel en de echtgenoten der Belgische en Luxemburgse diplomaten gingen met verversingen rond en de oorlogsinvaliden en genodigden bleven nog geruime tijd in geanimeerde stemming bijeen. Hierna zaten de oorlogsinvaliden aan een officieel diner aan in de Witte Sociëteit.